

Jelentés a Hajnóczy József Barlangkutató Csoport 1974. évi

munkájáról

Ezévi tevékenységünk fő feladata az volt, hogy az odorvári Hajnóczy-barlang Nagy-terméből nyíló Leila-járat nagymérvű huzatosságának eredetét kiderítsük. Ez a munka nem volt könnyű, mivel a tavalyi bontásuk jelentős része beomlott, s először ezt kellett kitermelni. A bontás során kiderült, hogy egy magasabb szintről jött omladékot réseltünk át, amit azután gyorsan be is ácsoltunk. E munka sürgősségét igazolta, hogy a következő nap már az ácsolat jelentős részére omladék hullott.

Eltérően a barlang eddigi szakaszaitól ez az új járat - melyet Galériának neveztünk el ideiglenesen - cseppkövekben igen gazdag. A cseppkövek átlagos vastagsága 10-25 cm \emptyset , míg a magasságuk a méterestől a 4-5 m-ig terjed. Domináns a sztalogmit, a sztalogtűk pedig jobbra a "szalma" méretig fejlődtek. Ez a 68 m hosszú 3-6 m széles terem jellemzően réteglap mentén alakult ki. A Galéria külön érdekessége, hogy legmagasabb pontján különböző csontokra bukkantunk, melyekből a medve zápfogát sikerült egyértelműen azonosítanunk. Hir János IV. évf. tanulónaknak egy teljesen ép megtartású lábfejet sikerült kibontania, melyről azonnal értesítettük Dr. Jánossy Dénest. A csontok bekerülésére mindaddig nem találtunk megfelelő magyarázatot, míg Ádám András meg nem találta az Óriás-termet, melynek mennyezetén sűrű hajszálgökök csomókat leltünk, ami egyértelműen a felszín viszonylagos közelségét jelzi. E felfedezés után már elfogadhatónak tűnt az a feltevés, miszerint a csontok bemosódás útján kerültek a magasabban fekvő Óriás-teremből az alatta lévő és vele közvetlen összeköttetésben levő Galériába.

Érdekesnek tűnik, hogy a felszínhez legközelebb levő Óriás-terem jószerezivel száraznak mondható, míg a mélyebben fekvő részek nedvesek, sőt aktív cseppkőképződés figyelhető meg több helyen.

Az Őriás-terem és a Galéria mindmagasabban fekvő részek, mint amelyeket eddig ismertünk, s egy ezek sem magyarázták az igen erős huzat eredetét, ami azután sem szűnt meg, hogy az átjárót kiszélesítettük. Ádám András, Hegedűs Gyula és Gál István az utolsó napon - a barlang lezárását és álcázását megelőzően - bejutottak egy szűk járaton keresztül a legujabb - eddig névtelen - részbe. Ennek a kb. 100 m-es résznek a bejárása után úgy véltük megtaláltuk a huzat okát, mivel ez a szakasz a barlang legaktívabb része. Őriási törmelék-halmok (: 1975-ben végezzük el a kőzettani vizsgálatát :), teljesen friss sziklafelszínek, gyönyörű kristályok és néhány cm-es barlangi gyöngyök ékítik és teszik változatosabbá az új járatot. Mindezek betetőzésére kb. 40 m-es ut után a folytatás egy 20 m-es és 6-8 m Ø-jű kútban vész el. Ebbe a kútba - idő és kötéllel hiány miatt - csak egy embert tudunk leereszteni, aki csak 60 m-t tudott le - és előre menne - ennyi kötélünk volt.

Jövőre itt is jelentős tovahaladást tervezünk.

A kutatócsoport mellett még jelentős munkát végeztek a térképezők és hozzájuk kapcsolódva a magasságmérők. A térképezők felmérték a Galériát és az Őriás-termet és a mellékelt térképet készítették. A magasságmérők sajátkészítésű műszerükkel végeztek méréseket.

Hir János IV. évf. tanulónk - barlangi biológusunk - a Galéria felső részén talált csontok feltárásával foglalkozott, valamint az Odorvártól D-re eső perpáci kőbányánál levő "Tar Gyurka lyuka" elnevezésű üreg kitöltését vizsgálta.

Ennyit a felszín alatti munkánkról.

A felszínen a kataszterezők kezdték meg felmérő munkájukat. A csoport Kocsis Emilia vezetésével dolgozott általában 5-6 fővel. A felmérést a Hosszúvölgytől (: 5382 :) D-re haladva kezdték el, s a rendkívül rossz időjárás és a kis létszám ellenére sikerült kb. 1-1,5 km²-nyi területet bejárni, illetve felmérni. Munkájukat nehezítette még a változatos meredekségű sziklás terep is. E munka eredményes végzéséhez jóval több emberre van szükség és az idej

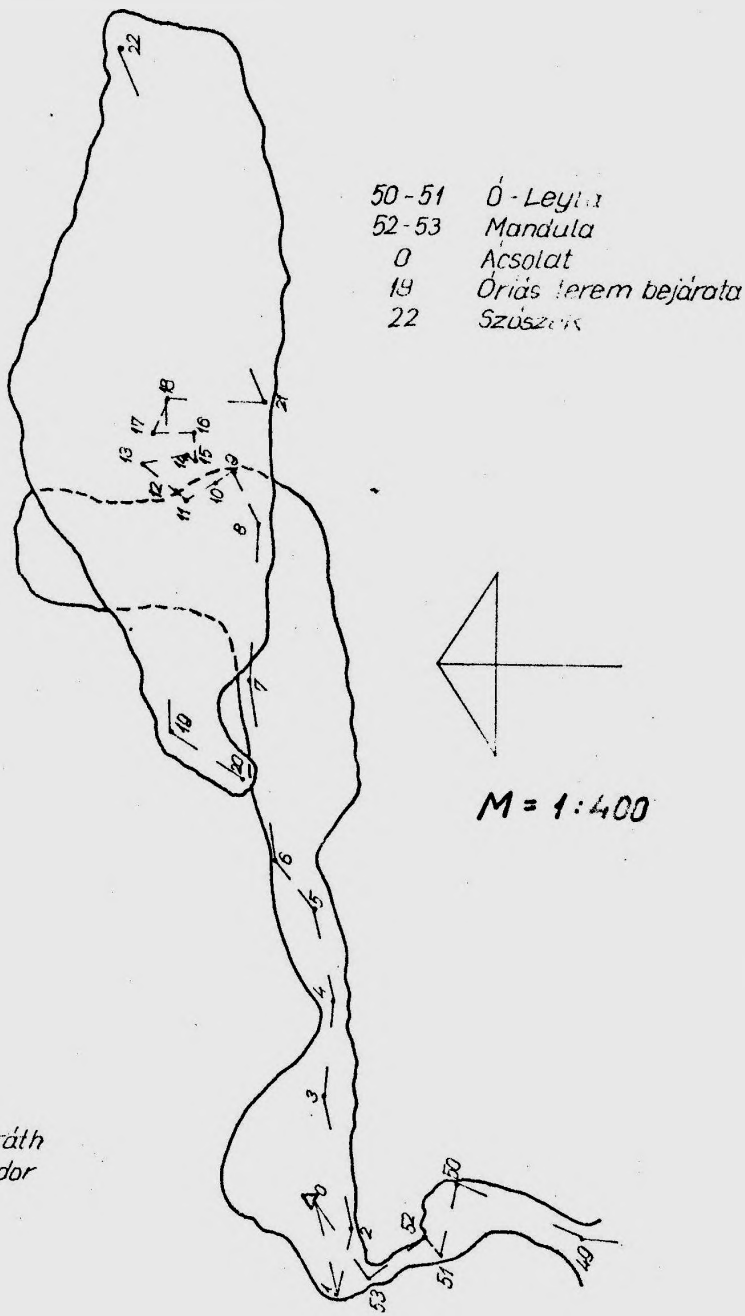
tapasztalatokból kiindulva az 1975-ös XIII. Odorvári Kutató Táborunk idején több napot szenteltünk a kataszterezésnek az egész tábor részvételével (: kb 20-25 fő);

Németh Gyula kollégánk folytatta a tavaly elkezdett rádióhullám terjedési méréseit, de az eddigi mérések eredményeként már arra a következtetésre jutott, hogy rendkívül sok zavaró körülmény gátolja a pontos méréseket, s így a további mérésekről letett.

Varga Csaba
csoportvezető

Hajnóczy - barlang

1974-ben felfedezett részek

Felvette: Baráth
 Kondor